Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: ”Johannes Ewalds samlede skrifter”, i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 6. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512499408/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

sker, Bagtalersker, og Himlen veed hvad for fleere — Og hvorfor skulde hun have taugt? — Af Egensindighed? — Den kunde ikke holde Stand — Af Ydmyghed? — O Madame Küchlein — — — — Af Lyst til at blive mistænkt? — Det kunde maaskee før være — men af Mangel paa Opfindelser eller paa Dristighed? — — — O Madame Küchlein —

Altsaa har vi sat Herr Panthakaks Fødsel i sit behørige Lys —

Vi seer tilbage, og blive med Fornøyelse vaer, at vi har faaet et halvt Ark fyldt med denne Post allene — Intet skulde være os kjærere, end den Forvisning, at slig en Vitløftighed maatte yderlig mishage Kunst-Dommerne — Dette vilde give os et rimeligt Paaskud, en forønsket Leylighed, at undskylde os hos dem paa et andet halvt Ark, at dømme dem baade fra Smag og Forstand paa et tredie; og endelig i nogle faae, men fyndige Perioder, som kunde opfylde det fjerde, at indbyde alle dem, som kun havde et Øye, til at see; om vi ikke skrev saa laconisk, som det var mueligt for en dansk Historie-Skriver — At denne Leylighed fattes os beklage vi dog ikke saa meget; thi vi haaber, at den kommer endnu, og den vil da give en ypperlig Anledning til et andet Værk; men det fortryder os, at Herr Panthakaks øvrige Historie, er for største Deelen saa tydelig, saa fattig paa Tvivl og Formodninger, at vi kun vil || finde faae Steder, hvor vi kan 7
lade vor Vittighed og vor Dømmekraft skinne i sit fulde Lys — faae, hvor vi kan selv vise os paa Skue-Pladsen — Som naar man vilde formeene den ærlige, den velhavende Speckhøker, at være tilstæde naar hans Søn deponerer, og at tilegne sig selv al den Beundring som han troer at læse i Tilhørernes Øyne, naar den tilkommende Professor uden Anstød kan opregne Alen lange Sider af — — — latin — — — eller arabisk — — — eller Himlen maae vide, hvad det er for et Hexe-Sprog, og hvorledes Professorerne kan forstaae ham — Som om man